

РЕШЕНИЕ

№ 6944

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 15.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6241** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. С. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0451-000107/20.06.2019 г., издадена от началник група към ОДМВР-Л., РУ Я., с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли се ЗППАМ да бъде отменена. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Ц. Г. Ц., началник група към ОДМВР-Л., РУ Я. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 20.06.2019 г., около 12.00 часа, е установено, че на ПП I-4 км. 03 ⁸⁰⁰ м. с посока на движение [населено място], И. С. Б. управлява МПС, лек автомобил „Лендровер Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И.

Т. Б. от [населено място]. Констатирано е, че лицето управлява МПС под въздействието на алкохол. То е изпробвано с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 ARBB-0041, като е отчетена положителна проба с резултат 1,57. Прието е, че водачът е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Издаден е талон за медицинско изследване. Представен е Протокол № 194/24.06.2019 г., в който е отразено, че в пробата кръв, взета от И. Б., е доказана концентрация на алкохол от 1,29 промила.

Съставен е АУАН № 6452019/20.06.2019 г., връчен лично на лицето. Срещу АУАН е постъпило възражение.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 19-0451-000107/20.06.2019 г. от началник група към ОДМВР-Л., РУ Я., с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал.1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и т. 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи/ чл. 165, ал.1, т.1 от ЗДвП/. Видно от представената и приета като доказателство по делото Заповед № 295з-805/25.04.2017 г. на директора на ОДМВР-Л., както и от представеното удостоверение за преназначаване на Ц. Г. Ц. на длъжност началник група „Охранителна полиция“ към РУ Я. при ОДМВР-Л., оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

При издаването на ЗППАМ не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са направените в жалбата възражения в тази насока.

Спецификата на мерките по чл. 171 от ЗДвП и прилагането им в резултат на внезапно извършени полицейски проверки, изключва задължението по чл. 26, ал. 1 от АПК на органа за предварително уведомяване на заинтересованите лица за започване на административното производство, както и задължението по чл. 34, ал. 1 от АПК да бъде дадена възможност на страните да преглеждат документите по преписката. Разпоредбата на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП препраща към АПК единствено по отношение на обжалване на заповедта за налагане на принудителна административна мярка.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. Следва да бъде съобразено, че при издаден АУАН, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да издаде

ЗППАМ.

Съгласно чл. 171, ал. 1, т. 1 б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че водачът виновен е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата. От доказателствата по делото, по несъмнен начин и безспорно се установява, че на 20.06.2019 г. жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила. Основателно е наведено от жалбоподателя възражение, че е следвало едва след получаване на лабораторното изследване на кръвната проба да се пристъпи към съставяне на ЗППАМ, като в нея се отрази именно резултатът от последното, но в конкретния случай това не води до незаконосъобразност на оспорения акт. Нарушението не носи характеристиките на съществено такова, поради обстоятелството че въпреки разминаването между резултата, получен при тестването на водача с техническо средство, и резултата, отразен в протоколът от извършено химическо изследване и двете стойности надвишават законоустановения допустим максимум, съгласно нормата на чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП. Следователно, дори в ЗППАМ да беше отразено изследването на кръвната проба, то това не би довело до отпадане на административната отговорност на водача за допуснатото нарушение.

Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Жалбоподателят не ангажира доказателства, въз основа на които би могъл да обори констатациите в АУАН, а именно обстоятелството, че е управлявал цитираното в акта моторно превозно средство на изписаната дата, място и час, както и наличието на отчетената концентрация на алкохол в кръвта му чрез техническо средство изследване над посочените над 0,5 промила. Фактът, че в АУАН е посочена само отчетената от техническото средство стойност, без да е посочена мерна единица, не влияе върху законосъобразността му, тъй като направената в него констатация, че водачът е управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила се подкрепя от резултата от направеното химическо изследване, в протокола от което е отразена както измерена стойност над максимално допустимата, така и съответната мерна единица – промили.

По направеното оспорване на АУАН, съдът намира за необходимо да отбележи, че АУАН е предмет на друго, отделно от настоящото производство, което е по реда на ЗАНН, поради което произнасянето по неговата законосъобразност не е от компетентността на АССТ.

Мярката е наложена за максимално посочения в чл.171,т.1 б. "б" от ЗДвП срок от 18

месеца, който се явява и законосъобразен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0451-000107/20.06.2019 г., издадена от началник група към ОДМВР-Л., РУ Я., с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: